

A Fővárosi Ítéltábla a Dr. Landes Judit ügyvéd által képviselt I.rendű felperes neve (I.rendű felperes címe) I. rendű, a **eseti gyám** által képviselt kk. II.rendű felperes neve (II.rendű felperes címe) II. rendű felpereseknek, a dr. Őr Mária ügyvéd által képviselt I.rendű alperes neve (**I. rendű alperes címe**) I. rendű, a dr. Szabó Réka ügyvéd által képviselt II.rendű alperes neve (II.rendű alperes címe) II. rendű, és a dr. Pongrácz Krisztina ügyvéd által képviselt kk. **III. rendű alperes neve** (III.rendű alperes címe) III. rendű alperesek ellen hagyatéki követelés kiadása iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2016. január 19. napján meghozott 33.P.25.644/2014/29. számú ítélete ellen a II-III. rendű alperesek részéről 30. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezését helybenhagyja.

Kötelezi a II-III. rendű alpereseket, hogy 15 napon belül fizessenek meg az I-II. rendű felpereseknek személyenként 20.000-20.000 (Húszezer-Húszezer) forint másodfokú perköltséget.

A le nem rótt 152.218 (Százötvenkétezer-kétszáztizennyolc) forint fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A 2005. október 20-án elhunyt **örökhagyó neve** örökhagyónak a peres felek örökösei voltak.

Az örökösök között 2011. április 26. napján megállapodás jött létre az örökölt vagyon tekintetében. Ezután letéti szerződést kötöttek, amelynek letéteményese az I. rendű alperes volt. A ... Bíróság **végzésével** a megállapodást, mint a felek egyezségét, végzésével jóváhagyta. A megállapodás alapján az I. rendű alperes részben teljesítette a II-III. rendű alperesek számára fennálló kifizetéseket. A felperesek tekintetében azonban teljesítés nem történt, mert a kifizetések miatt jogvita támadt. Erre tekintettel az I. rendű alperes a letéti szerződést 2014. május 26-án felmondta.

A felperesek keresetükben kérték, hogy a bíróság kötelezze az I. rendű alperest a jogerős egyezségben foglalt megállapodás alapján az I. rendű felperes javára 40.022.126 forint, II. rendű felperes javára 3.402.125 forint megfizetésére, kérték továbbá, hogy a bíróság II-III. rendű alpereseket ennek tűrésére kötelezze.

A II. és III. rendű alperesek a kereset elutasítását kérték. Hivatkozásuk szerint az I. rendű alperes nem számolt el teljes körűen a II-III. rendű alperesekkel, és amíg az elszámolás nem történik meg, addig a felperesek sem jogosultak megkapni a részüket.

Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az I. rendű alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. rendű felperesnek 40.022.126 forint tőkét, a II. rendű felperesnek 3.402.125 forint tőkét, az I. rendű felperes **banknál** vezetett bankszámlájára történő teljesítéssel. Az ezt meghaladó felperesi keresetet elutasította. Kimondta, hogy az ítélet fellebbezésre tekintet nélkül előzetesen végrehajtható. Kötelezte a felpereseket, hogy fizessenek meg egyetemlegesen a II. és a III. rendű alpereseknek fejenként 50.000-50.000 forint perköltséget, ezt meghaladóan a peres felek a költségeiket maguk viselik. Az 1.500.000 forint eljárási illeték az állam terhén marad.

Az ítélet indokolásában az elsőfokú bíróság felhívta az 1959. évi IV. törvény 462. §-át, a 466. § (1) bekezdését, a 196. § (1) bekezdését. Rámutatott, hogy a kifizetendő összeg mértékét jogerős bírósági egyezségbe foglalt megállapodásban határozták meg a felek, így jelen perben azt utólag már vitatni nem lehet, ezért az I. rendű alperest terheli a teljesítési kötelezettség a felperesek irányában. Ugyanakkor a II. és III. rendű alperesek tekintetében előterjesztett, tűrésre irányuló felperesi kereseti kérelmet a bíróság nem találta megalapozottnak, mert a II. és III. rendű alperesek közokiratba foglaltan hozzájárultak az összegek kifizetéséhez, akkor, amikor elfogadták a bíróság által végzésben jóváhagyott jogerős egyezségben foglalt megállapodást. A II-III. rendű alperesek vitatták, hogy az ítélet előzetesen végrehajtható lenne, figyelemmel arra, hogy a jogerős bírósági egyezségnek nem volt részese az I. rendű alperes. Az elsőfokú bíróság azonban ezt az álláspontot nem osztotta. Kifejtette, hogy mivel a jogszabály által megkívánt közokiratban magának a követelésnek kell benne lennie, ez pedig egyértelműen benne foglaltatik a megállapodásban, az megalapozza az előzetes végrehajthatóság kimondását. A felperesek peresztesek lettek a II. és a III. rendű alperesekkel szemben előterjesztett keresetük vonatkozásában, erre figyelemmel a bíróság a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet alapján mérlegeléssel, fejenként 50.000-50.000 forint bruttó ügyvédi munkadíjat határozott meg, amely perköltséget az alpereseknek a Pp. 78. § (1) bekezdés alapján kötelesek megfizetni. Az I. rendű felperes, továbbá a II. és III. rendű alperesek teljes személyes költségmentesség kedvezményében részesültek, ezért az eljárási illetéket az állam viseli.

Az elsőfokú bíróság ítéletének perköltségre vonatkozó része ellen a II-III. rendű alperesek terjesztettek elő fellebbezést, amelyben azt kérték, hogy a részükre megállapítandó perköltség összegét a Fővárosi Ítéltábla alperesenként 1.001.364 forintra emelje fel. A fellebbezés indokolása

szerint a per tárgyának értéke 43.424.251 forint, amelynek erejéig a felperesek pervesztesek lettek. Megállapította ugyanis az elsőfokú bíróság az ítéletében, miszerint a II. és III. rendű alperesek tekintetében előterjesztett tűrésre irányuló felperesi kereseti kérelem nem alapos. A pertárgyérték alapján az IM rendelet 3. § (2) bekezdés b) pontja szerint a pernyertes alpereseket fejenként 2.002.728 forint perköltség illetné meg, amely összeget a (6) bekezdés rendelkezése szerint a bíróság indokolt esetben mérsékelhet. Álláspontjuk szerint a jelen perben helye lehet a mérséklésnek, tekintettel arra, hogy a bíróság összesen 4 tárgyalást tartott. Az elsőfokú eljárás másfél éven belül befejeződött, ami az átlagosnál kevesebb időt és közreműködést vett igénybe. Ennek figyelembevételével is azonban, tekintettel a pertárgy értékére és az írásbeli beadványok nagyobb számban történt szerkesztésére, az elsőfokú bíróság kirívóan alacsony összegben állapította meg a perköltség összegét. A perköltség megállapítására vonatkozó rendelkezés jogszabályt is sért, mert az IM rendelet 3. § (2) bekezdés b) pontjába ütközik arra tekintettel is, hogy mérlegelés esetén sem állapíthatna meg minimum 100.000 forintnál alacsonyabb összegű díjat az elsőfokú bíróság. Az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének sem tett eleget abban a vonatkozásban, hogy a jogszabályi rendelkezéstől miért tért el.

Fellebbezési ellenkérelmükben a felperesek az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérték. Hivatkoztak arra, hogy a II-III. rendű alpereseket tűrésre kérték kötelezni az I. rendű alperes teljesítése tekintetében, és a peres eljárás első tárgyalásán az I. rendű alperes elismerte a kereseti kérelem jogalapját és összegszerűségét is. Az, hogy az eljárás több tárgyalást vont maga után, az annak volt következménye, hogy II. és III. rendű alperesek először ellenezték a kereseti kérelem teljesítését, még az I. rendű alperest illetően is, majd a későbbiekben határozott nyilatkozatot nem voltak hajlandók tenni. A perre egyáltalán nem került volna sor, ha a II-III. rendű alperesek nem azt a magatartást tanúsítják, mint ami a peres eljárás megindításához vezetett. Figyelemmel arra, hogy a törvényszék előtti eljárásban a II-III. rendű alperesek arra nem hivatkoztak, hogy az ő hozzájárulásuk és tűrésre kötelezésük nélkül is kifizethető a felperesek számára a felelős őrzésben lévő pénzösszeg, így megállapíthatóan a II-III. rendű alperesek magatartása eredményezte a peres eljárás elhúzódását. Az elsőfokon eljáró bíróság ítéleti döntésénél figyelembe vette II-III. rendű alperesek tekintetében a képviselőjükben eljáró jogi képviselők munkáját és ennek figyelembevételével határozta meg a jogi képviselők ügyvédi munkadíjában megmutatkozó perköltséget. Kérték az elsőfokú bíróság ítéletének indokolását kiegészíteni annyiban, hogy az ügyvédi tevékenység magasabb összeggel nem honorálható és nem honorálandó, mint amit az elsőfokú bíróság megállapított.

A fellebbezés alaptalan.

A II-III. rendű alperesek fellebbezése kizárólag az elsőfokú bíróság ítéletének perköltséggel kapcsolatos rendelkezését érintette, ezért az ítélet per érdemében hozott rendelkezését az ítéletőrtábla nem érintette, a fellebbezést a Pp. 256/A. § (1) bekezdés b) pontja alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Az elsőfokú bíróság a perköltség tekintetében, a jogszabályi rendelkezéseket nem sértette, döntése és annak indokolása is helytálló. Tévesen hivatkoznak az alperesek arra, hogy a pertárgy értéke 43.424.251 forint, és ez az alapja a perköltség számításának. A felperesek keresetükben az I. rendű alperest I. rendű felperes részére 40.022.126 forint, és II. rendű felperes részére 3.402.125 forint tőke megfizetésére kérték kötelezni.

A II-III. rendű alperesekkel szemben marasztalásra irányuló kereset nem volt, II. és III. rendű alperesekkel szemben a kereset tűrésre irányult, ezért ennek figyelembevételével kell a perköltség összegét meghatározni.

A Pp. 24. § (1) bekezdése szerint a pertárgy értékének megállapításánál a keresettel érvényesített követelés vagy más jog értéke irányadó. A felperesek az I. rendű alperessel szemben határozott összeg megfizetésére irányuló keresetet terjesztettek elő, amely tekintetében a pertárgy értéke a marasztalási összeg alapján volt megállapítható, ellenben a II-III. rendű alpereseket tűrésre kérték kötelezni, aminek a pertárgy értéke nem megállapítható. A 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdése kizárólag abban az esetben alkalmazható, ha a pertárgy érték alapján állapítja meg a bíróság az ügyvédi munkadíjat. A jelen perbeli esetben a 3. § (3) bekezdés az irányadó, mely szerint, ha a perben a pertárgy értéke nem állapítható meg, a munkadíj minden megkezdett tárgyalási óránként, valamint az ügyvédnek a pert megelőző és peren kívül végzett igazolt tevékenységéért óránként 5.000 forint, de legalább 10.000 forint. A perben az alperesek képviselője három előkészítő iratot írt és három tárgyaláson vett részt, amelyek közül az egyik 50 percig, a másik 60 percig, a harmadik 10 percig tartott. A negyedik tárgyaláson az alperesi képviselő nem volt jelen. Erre tekintettel az elsőfokú bíróság által megállapított, személyenként 50.000 forint összegű perköltség - figyelemmel arra is, hogy egyéb készkiadást illetőleg egyéb tevékenységet az alperesek képviselője nem igazolt - az elsőfokú bíróság részéről nem tekinthető túlzottan alacsonynak, erre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdés alapján helybenhagyta.

A II-III. rendű alperesek a másodfokú eljárás során pervesztesek lettek, ezért a Pp. 78. § (1) bekezdés alapján kötelesek perköltséget fizetni az I-II. rendű felpereseknek, amelynek összegét a Fővárosi Ítéltábla a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3.§ (5) bekezdése alapján határozta meg.

Budapest, 2016. június 30.

Fermanné dr. Polák Zita s.k.
a tanács elnöke, előadó

dr. Hegedűs Mária s.k.
bíró

Véghné dr. Szabó Zsuzsanna s.k.
bíró

A kiadmány hitelélül:
Szabó Hajnalka tisztviselő

